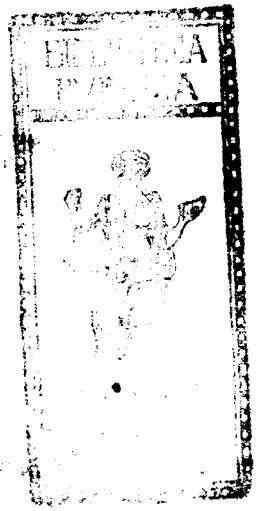

LA BOMBETA

Paramount News, presenta

... de l'Ajuntament

~~No 1872~~
128172.

«La Bombeta» contra «La Bomba», o el fin de una película de muchachos.

Jaume Martí

LA GRAN ARRISSADA

Als pasquins que feiem sortir anunciant la nostra aparició, prometíem descobrir als llegidors, quins eren que feien "La Bomba", el nostre immortal enemic. Nosaltres fidels a la paraula donada, volem complir. I aquí va: som nosaltres mateixos!

Què, com anat això? Desseguida us ho direm: era el cas que "La Bomba" no rajava prou. Necessitàvem unes pessetes per celebrar un sopar, i aquestes no venien prou depressa. I vàrem dir: —Com ho farem? Rumia que rumiaràs, fins que vàrem trobar la solució: Ja que la mare estava esgotada explotariem la filla, que seria ben tendra i tindria bon *tipo*. I heus-aquí explicat el perquè d'aquest número.

No hem tingut ni tenim intenció de molestar a ningú amb les nostres *xavecades*: hem munyit la vaca senzillament.

I en agraïment al públic, destinem unes planes a fornir-li cultura, que bona falta li fà i ben mereixedor n'és.

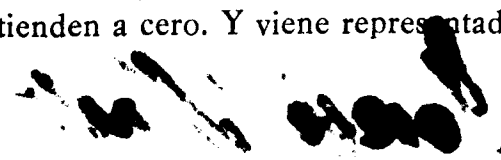

Un kilógramo de carbono (carbón puro) desprende en su combustión completa 8'100 calorías, y por consiguiente la combustión completa de un gramo de carbón desprende 8'1 grandes calorías.

Este valor corresponde al carbón amorfo puro; es algo menor para el grafito y todavía un poco menor para el diamante.

Derivada es el límite de la relación entre el incremento de la función y el incremento de la variable, cuando las dos tienden a cero. Y viene representada por la tangente

trigonométrica del ángulo formado por la tangente geométrica en un punto de la curva, dado.

Recibe el nombre de rozamiento la resistencia que oponen los cuerpos en contacto a que uno resbale sobre otro; dicha resistencia es debida a que las asperezas de las superficies rozantes, se compenetran.

En tiempo de las bárbaras naciones
colgaban de las cruces los ladrones.
Pero ahora en el siglo de las luces,
del pecho del ladrón cuelgan las cruces.

(Hugo Fóscolo)

Qui sigui confrare que prengui candela.

(dita popular).

En un pastis	e dels budells
capolat trist,	feyen salcices
d'hom cap de dit	e llonganices.
hi fouch trobat.	—

—
Dels que venien
allí bevien,
alguns mataven
e capolaven,
feyen pastells,

La pasticera
ab dos aydans
filles prou grans
era fornera
e tabenera.

(Jame Roig. Llibre de les Dones)

Un document del Segle XV?

Un amic ens ha facilitat un document antic, que sembla que data del segle XV. Molt interessant. El reproduïm sencer. (Hi ha un segell del Comtat de Besalú).

«Suas llunyanes terres de Catalunya e hagut un poble molt

pintoresc e voltat de valls e prades gemades e una herba fina e una aigua fort fresca.

E mateix peu d'una muntanyeta e havia una capella a llaor e veneració de Sant Francesc.

Cap a ponent una altre muntanyeta que la sua gent anomenava Montolivet, e cap e la sortida del sol, una altre la deien Les Viseroques.

E per això en aquell poble e havia molt viserocs que se deixaven envaucar e per això havien s'establert tots los vius del món.

Los estudiants de Cervera e feian un paperot que havia escrita tuas seves cabòries e follfes e en feian pagar cuolí escuts e quartos, e tota la gent comprava-lus e veien que era una ensevonade.

Llavors ei foraster digau que era un poble focal de la seva ala, però e poble calia Alot e no ala, e amb port temps la gen e pronunciava Olot.»

Són aquests els autors de “La Bomba”?

Nosaltres no som pas pretensiosos i reconeixem que qui té raó té raó.

Hem sentit a dir a molta gent d'Olot que «La Bomba» era dolenta, que no feia riure, que era una estracanada, una poca solta i una pila de desprestigiades més.

Tot això ja ho sabíem, i per tant donem la raó a tots aquells que així parlen, però amics, hi ha una altra raó, i és que es ven, i com que es ven i a nosaltres el que ens interessa és vendre-les, per poguer fer forces xellis a honor i costes dels nostres estimadíssims llegidors, ja n'hi ha ben bé prou.

El que sí volem fer constar, perquè també és una raó, és que si bé és el periòdic—diguem-ne de broma—més dolent, encara que caldria discutir-ho molt perquè a Olot surt *El Deber*, hem tingut la traça de lograr que s'ignorés fins al moment present qui era l'autor o autors d'aquest fet consumat ⁽¹⁾ i que malgrat tot passarà a la Història.

Els aficionats als trenca-closques s'hi han trencat el cap, per tal de resoldre el problema. Que si en Pau, que si en Pere, que

si en Berenguera; molts s'hi han arrinxat; en Lel és un d'ells, però cap hi ha ficat el dit.

Volem donar una llista de tots els pobres xicots que la gent ha malfiat d'ells, i que n'estant tant o més allunyats... que... que... més hi tot, ja ho crec.

Els anotarem per grups.

Són En Bastons, Bonet, Buch i Furtunet; o bé... Els Estudiants, en combinació amb En Capdevila i Vinyoles; o... En Punset, En Font i tres fesolistes més; qui sap si En Vila, Carbonell, Casademunt i Falguera i algun altre; a l'O. C. hi ha En Bandranes, l'Andorra i En Macies que sempre estan! de llomillo; m'hi jugaria el coll que són En Llongarriu, En Constans i En Duran; ca! al millor són En Dot i en Calm; voleu dir que l'Ortiz, En Pagès, En Vidal i En Planagnmà no en saben res?; i no podria ésser que fossin aquells del Cafè de Novetats?; Calla! queda el grup d'En Masllopart, En Buch i En Pujol, tres bons hereus. i perquè no En Riera, l'Artigas, l'Hostench, En Manel'la, l'Oliveras i En Masoliver, que també ho són?; ah! Ja ho tinc, sí... sí... En Solé, En Serra i En Toronell; voleu dir que En Coca i En Marsillach no?; Potser En Mir, En Pla i En Vayreda; al millor són els de La Tradició, El Deber, o La Ciutat d'Olot; pist! em sembla que ja ho tinc; En Ramon Hostench, En Carerras i En Llitjós; potser no ens ho pensariem mai, i són les telefonistes; o algun cosidor; qui sap si el de la Peracaula, o de la Figueres, o de l'Aubert, o de les Arimany, el de la Laura, el de la Vilardell, el de la Ramona Farjas, el de la Filomena, les Bonets, etc., etc.

Tota aquesta gent ha passat per la imaginació dels olotins i els únics autors de «La Bomba», sabeu qui són? Doncs som nosaltres mateixos, i el que ens vulgui conèixer que vingui avui a la Font Moixina, que hi fem un gran tiberi i el convidarem.

BOMBILLA II

La Creación del Esclavo o el nacimiento de un Salvador

Sarsuela molt pastoril en varis actes i entreactes
Lletra d'En Bet i música d'En Morer

Les passades festes de Nadal els aficionats de l'Ajuntament representaren amb molt d'encert aquests tradicionals Pastorets.

Val a dir que tots estigueren molt encertats en llurs papers i seria llarg parlar de tots; ens limitarem a fer-ho dels personatges més sobressortints:

Acte I

A l'aixecar-se el teló (tantes coses s'aixequen), surten els dimonis i canten:

Pescadores somos
torrons, torrons dels bons;
d' enxufes i d'empleos
torrons, torrons més bons.

(van cantant)

Surt Luzbel (Aubert):

Esta es la hora de estar cantando
y dimitiendo y haciendo el animal,
mientras se está discutiendo
el presupuesto municipal.

(continua fins el final).

Acte II

S'ha d'elegir alcalde i es passa a votació i surt elegit el senyor Aubert.

El públic assistent a la representació canta:

Poble: Viva vuestra concordia
viva el vi negre i clâ
con paz y en Toc alcaldia
prosperitat hi haurà
prosperidad habrá
haaaaaaaabrà...

(la concordia altra vegada).

Acte III

Luzbel (Aubert):

Fuí tu companero
en la silla presidencial
hoy, preparo placentero
a tu valor bravo y fiero
un escon de concejal.

San Miguel (Garganta):

Cúmpleme ser tu adversario
en nombre de mi partido
y a frenar Toc deprimido
tu decir tan tebernario.

Escena II

Luzbel (Lloses), dirigint-se a San Miguel (Aubert). Això era la funció del dia dels reis).

Luzbel (Lloses):

Un día en la sesión
nos venciste en mala hora
más, no vencerás ahora
estás solo en esta ocasión.

San Miguel (Aubert):

Cese tu indecente hablar
soberbio, loco, altanero,

un día mi hermoso aguacero
os vendrá a refrescar.

Acte IV

Uriel acaba de tallar un troç de qua d'Isaac «el mesonero».

Isaac, (Iglèsies laiques):

Ja... Ja... Ja... Risat, risat, insensatos,
que us porto l'arrendament per firmar.

Els pastors el reben i hi passen els tres ulls i deixen la butlla
per firma. (Se'n van tots plegats).

Surten el Pagès del Pont i En Tresserres vestits de soldats
romans; van sense barba i porten el barret tort i diuen

Soldats Romans:

Ahora si que vemos
que Isaac el gran Mesonero
es un grandísimo... Barbero.
(*se'n van*).

FINAL DEL DRAMA

Surt el naixement i En Vinyeta fa de Sant Josep i En Bolòs
de Virgen Maria; hi ha tot l'Ajuntament vestits de pastors i
d'àngels, i tothom canta:

Jo te l'encendré
el tio tio fresco,
jo te l'encendré... (van cantant).

Cau el teló pausadament, i el públic se'n va també pau-
sadamment.

